ॐ

श्रीमद्-आद्य-शङ्कर-भगवत्पाद-परम्परागत-मूलाम्नाय-सर्वज्ञ-पीठम्
श्री-काञ्ची-कामकोटि-पीठम्
जगद्गुरु-श्री-शङ्कराचार्य-स्वामि-श्रीमठ-संस्थानम्

भगवन्नामबोधेन्द्रस्मरणम्

Introduction to the Acharya

The Acharyas of our Shri Kanchi Kamakoti Mulamnaya Sarvajna Peetam have been tirelessly executing the responsibility entrusted to them by Shri Bhagavatpada in preserving Dharma as required by the respective times and to teach the Advaita Tattva.

In this, the 59th Jagadguru Shri Bodhendra Sarasvati Shankaracharya Swamigal of a few centuries ago is well-known for having taught the greatness of Bhagavannama which is a very important Dharma of the Kali Yuga. He is indeed called Shri Bhagavannama Bodhendra. He was also praised as Yogindra.

After Shri Bhagavatpada did Tatanka Pratishtha to Devi Akhilandeshvari at Tiruvanaikka kshetra, it is the Acharya-s of the Parampara of His Moolamnaya Peetam, the Shri Kanchi Kamakoti Peetam, who do punah-pratishtha of the Tatanka from time to time. In this way, Shri Bodhendra Shricharana did in 4788 Kalyabda Akshaya year (1686 CE). He performed Rameshvara Ya-

tra, returned and attained siddhi at a village near Tiruvidaimarudur by name Govindapuram. Historical records show these details.

Texts composed by the Acharya

Shri Bodhendra Shricharana has composed texts on Advaita Vedanta, abheda of Shiva and Vishnu, and Nama Siddhanta and also devotional hymns.

He has composed a commentary on Bhagavatpada's "Tattva Bodha". He also composed "Advaita bhushanam" - a brief text based on the bhashya of Shri Bhagavatpada on the Brahma Sutra-s of Shri Vyasa. This is similar to the "Vivarana Prameya Sangraha" of Shri Vidyaranya Swamigal but employs unique examples.

He composed "Hari Hara Advaita Bhushana" to establish Shiva Vishnu Abheda.

He composed texts such as "Bhagavannama Amrita Rasayana" on Nama Siddhanta.

This Acharya's contribution to Nama Siddhanta

He did much work for prachara of Nama Siddhanta. That is why He is importantly revered in the Bhajana Sampradaya. Wherever Nama Sankirtana-s are conducted, we can hear the verse "Bhagavannāma-sāmrājya-lakshmī-sarvasva-vigrahān" included on Him by the 65th Kamakoti Jagadguru, Shri Sudarshana Mahadevendra Sarasvati Shricharana, as a part of "Jagadguru Parampara Stava".

There is no doubt that only Advaita Jnana will give Moksha. But for Ishvara to give us that jnana, we should as much as possible perform the dharma-s enjoined in the Shruti Smriti Purana-s and avoid those prohibited. However despite human effort, there will be flaws.

That is why the Veda itself teaches the Dharma of saying the Nama of Bhagavan by thinking of Him. Only this will bear full fruit even if the aforementioned flaws occur. Further this is also capable of removing

the flaws that occur in other dharma-s. This is what we say as "prāyash-chittāni ashēshāni tapah-karma-ātmakāni vai, yāni tēshām ashēshānām krishnānusmaranam param".

Especially since we are in Kali Yuga, with great compassion this Shricharana composed texts establishing this Bhagavannama Mahima by means of Veda and other pramanas, and did prachara of this Dharma which is easy for everyone. But he also cautioned that one should not think, citing the reason that Bhagavannama is there, that we can discard nitya anushthana-s, or can commit sins, and one should not differentiate Shiva and Vishnu and so on.

It is said that it was during the times of Shri Bodhendra Shricharana that Yogishvara Shri Sadashiva Brahmendra, who was the senior shishya of Shricharana's Paramaguru Shri Paramashivendra Sarasvati, sung kirtana-s such as "brūhi mukundeti". In the same period, Tiruvisainallur Shridhara Venkatesha Ayyaval, who was likewise engrossed in Bhagavannama, also spread Bhagavannama Mahima along with Shricharana.

॥ पुण्य-श्लोक-मञ्जरी-परिशिष्टम् ॥

(श्रीमदात्मबोधेन्द्रसरस्वतीविरचितः)

श्री-विश्वाधिक-देशिके·न्द्र-वचसा प्राप्तो दिशं दक्षिणां
प्राचीना·म्बुधि-रोधसि प्रतिजगन्नाथं प्रपन्नो गृहान्।
श्री-लक्ष्मीधर-शर्मणोऽस्य तनुजा·न्म्लेच्छी-कृतां योषितं
कुर्वाणाद् द्विज-सङ्गतां स नियमा·दध्यैष्ट भक्तेः क्रमान्॥ ९॥

श्री-काञ्ची·मनुविश्य देशिक-पदं सम्मण्ड्य तत्त्वोज्ज्वलैः
ग्रन्थै·र्भक्ति-पथं विधाय विशदं विश्वस्य मुक्त्यै कलौ।
मूकस्यापि शिशो·र्महा-प्रवचन-प्रावीण्य-दायी मुनिः
बोधेन्द्रो जयतात् स भक्त-जनता-कल्लोलिनी-नीरधिः॥ १०॥

श्रीम·न्मण्डन-नाम्नि काञ्चि-नगरी-खेटे कृता·वासतः
काण्वात् केशव-पाण्डुरङ्ग-विबुधा·ज्जातोऽभिजाता·कृतिः।
भक्तः श्री-पुरुषोत्तमे श्रितवतां भ·क्त्यध्व-दर्शी महान्
अध्यास्ता·सन·मादि-शङ्कर-गुरो·रार्या·त्मबोधा·ज्ञया ॥ ११ ॥

आचार्यत्व·मुदूह्य साधु स चतुष्पञ्चाश·दब्दं मठे
पीठे कामदृशः स्थितः प्रवचनै·रद्वैत·मुद्योतयन्।
अब्धि-ग्लौ-रस-चन्द्र-सम्मित-शके (१६१४) श्री-शालिवाहा·ह्वये
सिद्धिं प्राप·दपार-धैर्य-जलधिः स्वस्यै·व धा·म्न्यद्वये॥ १२॥

प्रजोत्पत्ति-प्रौष्ठपद्-पूर्णिमाया·मुपार्जुनम् ।
भगवन्नाम-बोधेन्द्रो बोध-साम्राज्य·मीयिवान्॥ १३॥

❀❀❀

॥ जगद्गुरु-परम्परा-स्तवः ॥

(पञ्चषष्टितमैः पीठाधिपतिभिः श्रीमत्सुदर्शनमहादेवेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणैः प्रणीतः)

भगव·न्नाम-साम्राज्य-लक्ष्मी-सर्वस्व-विग्रहान्।
श्रीमद्-बोधेन्द्र-योगीन्द्र-देशिकेन्द्रा·नुपास्महे ॥ ६० ॥

❀❀❀

॥ श्रीमद्-बोधेन्द्रसरस्वतीश्रीचरणानां कृतयः ॥

अद्वैतभूषणम्

यस्मि·न्नध्यस्त·मेतद् विय·दनिल-मुखं विश्व·माभा·त्यबोधात्
पाथः-पूरो गभस्ति·ष्विव मरु-धरणी-संश्रिते·ष्वब्ज-बन्धोः।
त·न्मे वेदान्त-वेद्यं हृदि सतत-लस·न्नित्य-निर्द्वन्द्व-रक्तं
विद्यै·क-प्राप्य·माशु स्फुरतु हृदि सुखं ज्ञान-सत्या·त्म-रूपम्॥ १ ॥

अखण्ड-स·च्चि·दानन्द·मात्मानं भुवने·श्वरम्।
उमा-सहायं श्री-कण्ठं दक्षिणामूर्ति·माश्रये॥ २ ॥

विघ्ना·न्धकार-सन्दोह-निवर्तक-विवस्वते ।
गणेशाय नम·स्तुभ्यं वाक्यार्थ-ज्ञान-हेतवे ॥ ३ ॥

विश्व-रूपं च विश्वे·शं विश्व-सत्ता-प्रदं शिवम्।
वेद-योनि·महं वन्दे व्यासं वेदा·र्थ-सिद्धि-दम् ॥ ४ ॥

य·माश्रिता गिरां देवी नन्दय·त्यात्म-संश्रितान्।
त·माश्रये श्रिया जुष्टं शङ्करं करुणा-निधिम् ॥ ५ ॥

व्याख्या-वाचोऽतिदृप्यत्-सुर-वर-तटिनी-भङ्ग-भङ्ग-प्रवीणाः
श्रुत्वा त्यक्त्वा भिदा·शां झटिति भय-भर-भ्रान्त-नेत्रा·यदस्य।
धावन्तो द्वैति-षण्डाः श्रुति-शिखर-वचो·भाव-बोधै·क-दक्षं
गीर्वाणे·न्द्रं प्रपद्ये गुरु-वरमनिशं तद्-यथार्था·भिधानम् ॥ ६ ॥

गीर्वाणे·न्द्र-यती·न्द्राणां चरणा·म्बु-रुह-द्वयम्।
स्वर्गा·पवर्ग-दं पुंसां नौमि विघ्नौ·घ-शान्तये ॥ ७ ॥

❀❀❀

हरिहराद्वैतभूषणम्

सदा·नन्दा·त्मने सर्व-सर्ग-स्थि·त्यन्त-कारिणे।
सर्वा·न्त·र्यामि-रूपाय श्री-रामाया·त्मने नमः ॥ १ ॥

श्री·श-गौरी·श्वरा·भिन्न-रूपं राम·महं भजे।
सकृत्-प्रपन्न-सन्त्राणे दीक्षितं सीतया श्रितम् ॥ २ ॥

यस्य नामा·पि सर्वस्मा·दुत्कर्षं ख्यापय·त्यहो।
विश्वाधिक-गुरोः पाद-पद्मं वन्दे मुदा सदा ॥ ३ ॥

सा·म्बं सदाशिवं विघ्न-राजं देवीं सरस्वतीम्।
विश्वाधिक-गुरुं चा·हं वन्देऽभीष्टा·र्थ-सिद्धये ॥ ४ ॥

वेदान्ता·र्था·भिधानेन सर्वा·नुग्रह-कारिणम्।
यति-रूप-धरं वन्दे शङ्करं लोक-शं-करम् ॥ ५ ॥

हरे·र्हरस्य चा·द्वैत-भूषणं विद्व·दीप्सितम्।
श्री-रामस्य कृपा-दृष्ट्या क्रियतेऽद्य मया शिवम्॥ ६ ॥

❀❀❀

श्रीरामकर्णामृतम्

श्री-रामं त्रि-जगद्-गुरुं सुर-वरं सीता-मनो·नायकं
श्यामा·ङ्गं शशि-कोटि-मञ्जु-वदनं वक्षो·लसत्-कौस्तुभम्।
सौम्यं सत्त्व-गुणो·त्तमं सु-सरयू-तीरे वसन्तं प्रभुं
त्रातारं सकला·र्थ-सिद्धि-सहितं वन्दे रघूणां पतिम्॥ १ ॥

श्री-राघवं दशरथा·त्मज·मप्रमेयं
सीता-पतिं रघु-वरा·न्वय-रत्न-दीपम्।
आ-जानु-बाहु·मरविन्द-दला·यता·क्षं
रामं निशा-चर-विनाश-करं नमामि॥ २ ॥

श्री-रामं बल-वैरि-नील-चिकुरं स्मेरा·ननं श्यामलं
कर्णा·न्ता·यत-लोचनं सुर-वरं कारुण्य-पाथो·निधिम्।
शोणा·म्भो·रुह-पाद-पल्लव-युगं क्षोणी-तनूजा-युतं
राजत्-कुण्डल-गण्ड-भाग-युगलं रामं सदाऽहं भजे॥ ३ ॥

श्री-रामं जग·देक-वीर·ममलं सीता-मनो·रञ्जनं
कौसल्या-वर-नन्दनं रघु-पतिं काकुत्स्थ-वंशो·द्भवम्।
लोकाना·मभिराम-मङ्गल-घन-व्यापार-पारायणं
वन्देऽहं जन-घोर-पाप-निकर-ध्वंसं विभुं राघवम्॥ ४ ॥

❀❀❀

नामामृतरसायनम्

सदा सर्वे॑ष्ट-दं जन्तोः सर्वा॑रिष्ट-निवारकम्।
श्री-राम-नाम जयतु श्रेयो॑हेतु-शिखामणिः॥ १॥

सदा॑नन्दः श्रीमा॑ननुपधिक-कारुण्य-विवशो
जगत्-क्षेमाय श्री-हरि-गिरिश-रूपं विधृतवान्।
अपर्याप्तं रूपं जग॑दवन एतत् पुन॑रिति
प्रभु॑र्जागर्ति श्री-हरि-गिरिश-नामा॑त्मकतया॥ २॥

सकल-भुवन-रक्षा॑पेक्षया यः परा॑त्मा
नि॑रवधि-दयया श्री॑शे॑श-नामा॑त्मकः सन्।
प्रविलसति स॑दासौ सोऽनुकम्पा-सुधा॑ब्धिः
मम भवतु त॑दात्मा सु-स्थिरो वक्र-पद्मे॥ ३॥

सर्वस्य लोकस्य सदा सु-गुप्त्यै
नामा॑त्मको भाति हरी॑शयो॑र्यः।
दया-सुधा॑ब्धिः स त॑दात्मको मे
रामः सदा वक्र-सरोरुहेऽस्तु॥ ४॥

य॑न्नाम-कीर्तना॑देव दग्ध-दुर्जाति-किल्बिषः।
किरातोऽभू॑न्मुनि-श्रेष्ठो वाल्मीकि॑रिति विश्रुतः॥ ५॥

विद्याधरा॑ख्य-विप्रोऽपि य॑न्नाम्नः कीर्तना॑दगात्।
मुक्तिं तद्-राम-ना॑म्न्येव मम वा॑गस्तु सर्वदा॥ ६॥

सकल-भुवन-कर्ता स॑च्चि॑दानन्द-रूपो
गिरिश-मुख-सुरे॑न्द्रै॑र्गीत-कीर्तिः परा॑त्मा।
सकृ॑दुपगत-रक्षा-दीक्षितः श्री-निवासो
मम हृदि निवस॑न्मां पातु सीता-समेतः॥ ७॥

निर्माता स्थिति-कारकोऽस्य जगतः सर्वे॰श्वरः सर्व-गः
स॰च्चिद्-रूप-सुखा॰त्मको विजयते स्वा॰त्मा॰खिलानां च यः।
साक्षी वेद-गिरे॰ड्य-पाद-कमल॰स्त्राता प्रपत्तुः सकृद्
देवोऽसौ कृपयाऽस्तु रक्षण-परो रामो मुदा मे सदा॥८॥

सकृत्-प्रपन्नस्य जनस्य रक्षा
कृपा॰म्बुधे॰र्यस्य महद् व्रतं सः।
रामः सदाऽव्याद् रमणीय-कीर्तिः
सीता-पति॰र्मां शरणं प्रपन्नम्॥९॥

सृ॰ष्ट्यादि-हेतु॰रखिलस्य चरा॰चरस्य
दृष्ट्या निरस्त-मदना॰खिल-गर्व-राशिः।
पाताऽखिलस्य जगतः परमो नियन्ता
सा॰म्बः सदा स्फुरतु मे हृदि राम-रूपः॥१०॥

चेतनानां हि सर्वेषां यः सदा शङ्करः सदा।
स शिवः शङ्करो भूयात् सदा मम दया॰म्बुधिः॥११॥

सकल-नत-जनानां रक्षणे बद्ध-दीक्षो
वर-वट-तरु-मूले संनिविष्टोऽखिला॰त्मा।
सकल-मुनि-जनानां ज्ञान-दाता दया॰ब्धिः
प्रदिशतु सु-मतिं मे दक्षिणामूर्ति-देवः॥१२॥

❀❀❀

❀❀❀